

Benson store

Nedenstående foto blev taget mellem 1927 og 1930.

Nogen tid i begyndelsen af 1920'erne efter fars forældres død, købte mine forældre sig til at være eneejere af butikken. I november 1926 brændte den oprindelige butik, og dette billede er fra den nye butik.

Min far, Arthur Jensen, står med sin hånd på sin hofte til højre. Ved siden af ham er en ekspedient, Mabel Christensen, (ingen relation), og til venstre er Eward Christensen, Kontorassistent, (mors bror).

Almindelige handelsvarer - Levnedsmidler / Redskaber / Beklædning / Tilbehør til landbruget / Husholdningsredskaber / Apparater / Tankstation / Æg, køb af Fjerkræ / Mødested og socialt centrum.

Jeg er så glad for at have dette billede. Da jeg blev født i 1927, boede vi i et hus adskilt fra butikken af en stor græsplæne. Bag disse bygninger var flere lader og på den anden side tankstationen, indkørsler, parkeringspladser og mere græs område.

I 1940'erne var der ikke nok timer på dagen med en familiedrevet butik. Fuld krigstidsbeskæftigelse gjorde hjælpen knap overalt. Landmænd arbejdede indtil mørket - spiste til aften - så kom de for at handle - så butikkens åbningstid blev forlænget. De statslige regler og forskrifter blev forøget, med priskontrol og rationering på grund af mangel på forsyninger.

Rationeringsmærker var et mareridt. Små og tynder skulle de sorteres som råvarer, tælles og behandles ligesom penge. Børnene hjalp med at sortere og tælle omkring spisebordet til langt ud på natten. Nogle gang faldt vi i søvn under optællingen.

Når butiksejeren skulle købe fra en grossist, skulle der skrives to checks, en for dollars og en for rationeringsmærker. Et separat checkhæfte og deponeringsrapport var nødvendig for hvert produkt. Benzin, dæk, sko, sukker, kød, konserves, alle fedtstoffer, etc. krævede rationeringsmærker og butikken solgte alt muligt.

Rationeringsmærker var mere dyrebare end penge. Én gang på vej til banken tabte mor eller blev bestjålet hele beholdningen. Det var henkogning- og konserveringssæson. Hun havde en enorm mængde mærker på sukker i tasken. Landmandskoner gemte frimærker hele året til denne tid, men butikken blev beskåret for sukker på grund af de manglende mærker. De dukkede aldrig op og er uden tvivl afsat på det sorte marked.